

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (седми състав)

24 март 2022 година *

„Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Регламент (ЕС) № 1169/2011 —
Предоставяне на потребителите на информация за храните — Етикетиране —
Задължителни данни — Списък на съставките — Конкретно наименование на тези
съставки — Влагане на витамин в храна — Задължение за посочване на конкретното
наименование на този витамин — Липса на задължение за посочване на използваната
витаминна форма“

По дело C-533/20

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Kúria
(Върховен съд, Унгария) с акт от 20 октомври 2020 г., постъпил в Съда на 21 октомври
2020 г., в рамките на производство по дело

Somogy Megyei Kormányhivatal

срещу

Upfield Hungary Kft.

СЪДЪТ (седми състав),

състоящ се от: J. Passer (докладчик), председател на състава, F. Biltgen и N. Wahl, съдии,

генерален адвокат: L. Medina,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за Somogy Megyei Kormányhivatal, от Sz. Kovács-Tátrai, в качеството на представител,
- за Upfield Hungary Kft., от J. Kovács, ügyved,
- за унгарското правителство, от M. Z. Fehér и R. Kissné Berta, в качеството на представители,

* Език на производството: унгарски.

- за хърватското правителство, от G. Vidović Mesarek, в качеството на представител,
- за Европейската комисия, от A. Sipos, B. Rous Demiri и K. Talabér-Ritz, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 16 декември 2021 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията (ОВ L 304, 2011 г., стр. 18 и поправка в ОВ L 297, 2015 г., стр. 10).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Somogy Megyei Kormányhivatal (административни служби на област Шомод, Унгария) и Upfield Hungary Kft. по повод на решение, с което тези служби разпореждат на Upfield Hungary да промени етикета на продукт, предлаган от него на пазара в Унгария.

Правна уредба

Правото на Съюза

Регламент № 1169/2011

- 3 Член°1 от Регламент № 1169/2011 е озаглавен „Предмет и обхват“ и предвижда в параграф 1:
„Настоящият регламент предоставя основа за осигуряване на високо равнище на защита на потребителите във връзка с информацията за храните, като се вземат предвид различията във възприятията на потребителите и техните потребности от информация, и като същевременно се гарантира безпрепятствено функциониране на вътрешния пазар“.
- 4 Член 2, параграф 2, букви е), н), о) и т) от този регламент уточнява, че за целите на този регламент терминът „съставка“, изразът „официално наименование“, изразът „обичайно наименование“ и терминът „хранително вещество“ имат съответно следното значение:
„е) „съставка“ означава всяко вещество или продукт, включително ароматизанти, добавки в храната и ензими в храната, както и всяка съставна част на сложна съставка, използван[и] за производство или приготвяне на храна и все още наличн[и] в крайния продукт, дори и в изменен вид; [...]

[...]

- н) „официално наименование“ означава наименованието на храна, установено в приложимите за нея разпоредби на Съюза[,] или[...] при липса на такива разпоредби на Съюза, наименованието, предвидено в закони, подзаконови и административни разпоредби, приложими в държавите членки, в които храната се продава на крайния потребител или на заведения за обществено хранене;
- о) „обичайно наименование“ означава наименованието, което е прието за наименование на храната от потребителите в държавата членка, в която тази храна се продава, без необходимост от допълнително обяснение;

[...]

- т) „хранително вещество“ означава белтъци, въглехидрати, мазнини, хранителни влакнини, натрий, витамини и минерали, изброени в приложение XIII, част А, точка 1 към настоящия регламент, както и вещества, които принадлежат или са част от някоя от посочените категории“.

- 5 Член 3 от посочения регламент е озаглавен „Общи цели“, а параграф 1 гласи:

„Предоставянето на информация за храните цели постигане на високо равнище на защита на здравето и интересите на потребителите, като предоставя на крайните потребители основа за информиран избор и безопасно използване на храни, по-специално като се вземат предвид съображения от здравен, икономически, екологичен, социален и етичен характер“.

- 6 Член 7 от същия регламент е озаглавен „Практики за обективно информиране“, а параграф 2 предвижда

„Информацията за храните е точна, ясна и лесноразбираема за потребителя“.

- 7 Член 9 от Регламент № 1169/2011 е озаглавен „Списък на задължителните данни“, а параграф 1 гласи:

„В съответствие с членове 10—35 и съобразно изключенията, които се съдържат в настоящата глава, е задължително да се посочат следните данни:

[...]

- б) списък на съставките;

[...]

- а) обявяване на хранителната стойност“.

- 8 Член 17 от посочения регламент е озаглавен „Наименование на храната“, а параграф 1 предвижда:

„Наименованието на храната е нейното официално наименование. При липса на такова наименование, наименованието на храната е нейното обичайно наименование или, ако не

съществува обичайно наименование или обичайното наименование не се използва, се предоставя описателно наименование на храната“.

- 9 Член 18 е озаглавен „Списък на съставките“, а в параграфи 1 и 2 се уточнява:

„1. Списъкът на съставките се оглавява или предхожда от подходящо заглавие, което се състои от или включва думата „съставки“. Той включва всички съставки на храната, в низходящ ред на теглото, както е отчетено по време на тяхната употреба при производството на храната.

2. Съставките се обозначават с конкретното им наименование, когато е приложимо, в съответствие с правилата, предвидени в член 17 [...]“.

- 10 Член 30 от същия регламент се отнася до съдържанието на обявената хранителна стойност, посочена в член 9, параграф 1, буква л), а параграфи 1 и 2 гласят:

„1. Задължителното обявяване на хранителната стойност включва следното:

а) енергийната стойност; и

б) количества мазнини, наситени мастни киселини, въглехидрати, захари, белтък и сол.

[...]

2. Съдържанието на задължително обявената хранителна стойност, посочено в параграф 1, може да бъде допълнено с посочване на количествата на едно или повече от следните вещества:

[...]

е) витамини или минерали, изброени в приложение XIII, част А, точка 1, и налични в значителни количества, както е определено в приложение XIII, част А, точка 2“.

- 11 Приложение XIII към Регламент № 1169/2011 е озаглавено „Референтни количества за прием“ и съдържа част А относно дневните референтни количества за прием за витамини и минерали за възрастни, като в точка 1 се изброяват витамините и минералите, които могат да се обявяват, и техните хранителни референтни стойности. Тези витамини включват по-специално витамин А и витамин D.

Регламент № 1925/2006

- 12 Регламент (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно влагането на витамини, минерали и някои други вещества в храните (ОВ L 404, 2006 г., стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 59, стр. 102), изменен с Регламент № 1169/2011, (наричан по-нататък „Регламент № 1925/2006“), съдържа член 3, който е озаглавен „Изисквания по отношение на влагането на витамини и минерали“ и в параграф 1 от който се уточнява, че „[e]динствено витамините и/или минералите, изброени в приложение I, и във формите, посочени в приложение II, могат да бъдат влагани в храните в съответствие с правилата, установени в настоящия регламент“.

- 13 Член 7 от посочения регламент е озаглавен „Етикетиране, представяне и реклама“, а параграф 3 предвижда:

„Етикетирането на хранителната информация е задължително за продуктите, в които са били вложени витамини и минерали и които попадат в обхвата на настоящия регламент. Информацията, която трябва да се предостави, включва данните, посочени в член 30, параграф 1 от Регламент [№ 1169/2011], както и общите количества от вложените витамини и минерали, които се съдържат в храната“.

- 14 Приложение I към посочения регламент е озаглавено „Витамини и минерали, които могат бъдат влагани в храни“ и в него се посочват по-специално витамин А и витамин D.

- 15 Приложение II към същия регламент включва сред витаминните форми и минералните вещества, които могат бъдат влагани в храни, четири витаминни форми под заглавието „Витамин А“, а именно ретинол, ретинил ацетат, ретинил палмитат и бета-каротин. Освен това под заглавието „Витамин D“ са включени две витаминни форми, а именно холекалциферол и ергокалциферол.

Унгарското право

- 16 Съгласно член 10, параграф 1 от Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletről szóló 2008. évi XLVI. törvény (Закон XLVI от 2008 г. за хранителната верига и административния надзор над нея) храните могат бъдат пускани на пазара само ако върху етикета им е посочена на унгарски език, в общоразбираема, ясна и четлива форма информацията, предвидена в правната уредба, приета в изпълнение на този закон, и в правните актове на Европейския съюз с директен ефект.

Спорът в главното производство и преюдициалният въпрос

- 17 Upfield Hungary предлага на пазара в Унгария продукт с наименованието „Flóra ProActiv — маргарин с 35 % мазнини и с добавени растителни стероли“. Върху етикета на този продукт е посочено по-специално „Витамини (А, D)“.
- 18 Административните служби на област Шомод, на които по-специално е възложено да следят за спазването на приложимата правна уредба в областта на защитата на потребителите, приемат, че това посочване не съответства на разпоредбите на Регламент № 1169/2011, тъй като те изискват върху етикетите на храните по принцип да се посочва конкретното наименование на различните им съставки, а в специалния случай, когато тези съставки са витамини — съдържащите се в тях витаминни форми. Поради това те приемат решение, с което разпореждат на Upfield Hungary да промени етикета на разглеждания продукт.
- 19 След като Upfield Hungary обжалва това решение, компетентният съд го отменя, като се основава на две групи съображения. От една страна, той приема по същество, че Регламент № 1169/2011 не определя какво по принцип следва да се счита за „конкретно наименование“ на съставките, които се съдържат в храните. От друга страна, той отбелязва, че Регламент № 1925/2006 не урежда и наименованието на витамините, минералите и другите вещества, за които се отнася, като същевременно в приложение II изброява различните витаминни форми на витамин А и на витамин D, които могат да се влагат в храните. С оглед на тези

съображения посоченият съд стига до заключението, че нито един от двата въпросни регламента, нито която и да е друга разпоредба от правото на Съюза не е пречка за използването на наименованията „Витамин А“ и „Витамин D“ за целите на етикетирането на дадена храна.

- 20 Тогава административните служби на област Шомод подават касационна жалба до Kúria (Върховен съд, Унгария), в подкрепа на която изтъкват, на първо място, че Регламент № 1169/2011 по принцип изисква върху етикетите на храните да се посочва конкретното наименование на всяка от съставките, които съдържат, а на второ място, че що се отнася по-специално до съставки като витамини А и D, конкретното наименование съответства на вложената в дадена храна витаминна форма, която от своя страна задължително трябва да е сред разрешените за употреба съгласно приложение II към Регламент № 1925/2006.
- 21 Запитващата юрисдикция счита, че тези доводи поставят въпроса как следва да се разбира понятието „конкретно наименование“, съдържащо се в член 18, параграф 2 от Регламент № 1169/2011, при наличието на съставки като витамините. Тъй като становището на националните юрисдикции по този въпрос не е единно, според нея е необходимо да отправи запитване до Съда по този въпрос.
- 22 При тези обстоятелства Kúria (Върховен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Следва ли разпоредбите на Регламент [№ 1169/2011], и по-конкретно член 18, параграф 2 от посочения регламент, да се тълкуват в смисъл, че при влагане на витамини в храните списъкът на съставките на съответната храна трябва да включва наред с наименованието на витамините и тяхното обозначение в съответствие с витаминните форми, които могат да бъдат влагани в храните?“.

По преюдициалния въпрос

- 23 С въпроса си запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали, като се има предвид по-специално член 18, параграф 2 от Регламент № 1169/2011, посоченият регламент трябва да се тълкува в смисъл, че в хипотезата, в която в дадена храна е вложен витамин, списъкът на съставките на тази храна трябва да включва освен посочването на наименованието на този витамин и посочването на използваната витаминна форма.
- 24 В това отношение в самото начало следва да се отбележи, от една страна, че Регламент № 1169/2011 разграничава понятията „съставка“ и „хранително вещество“.
- 25 Всъщност в член 2, параграф 2, буква е) от Регламента се уточнява, че понятието „съставка“ означава „всяко вещество или продукт, включително ароматизанти, добавки в храната и ензими в храната, както и всяка съставна част на сложна съставка, използван[и] за производство или приготвяне на храна и все още наличн[и] в крайния продукт, дори и в изменен вид“.
- 26 Наред с това член 2, параграф 2, буква т) от посочения регламент гласи, че понятието „хранително вещество“ включва „белтъци, въглехидрати, мазнини, хранителни влакнини, натрий, витамини и минерали, изброени в приложение XIII, част А, точка 1“ към същия регламент.

- 27 От друга страна, член 9, параграф 1, букви б) и л) от Регламент № 1169/2011 предвижда, че за съставките и хранителните вещества, които се съдържат в произведени или търгувани в Европейския съюз храни, задължително се посочват два различни вида данни, а именно „списък на съставките“ и „обявяване на хранителната стойност“.
- 28 Съгласно член 18, параграф 1 от посочения регламент първият вид от тези два вида задължително посочвани данни трябва да включва всички съставки, които се съдържат в съответната храна.
- 29 Съгласно член 30, параграф 1 от същия регламент вторият вид от тези задължително посочвани данни трябва от своя страна да включва енергийната стойност и количеството мазнини, наситени мастни киселини мазнини, въглехидрати, захари, белтък и сол, които се съдържат в съответната храна. Освен това съгласно параграф 2 от посочения член тази информация може да се допълни с посочване по-специално на витамините, налични в значителни количества в тази храна.
- 30 Следователно в Регламент № 1169/2011 витамините по принцип са квалифицирани като хранителни вещества и поради това могат да бъдат посочени в обявената хранителна стойност по член 9, параграф 1, буква л) и член 30 от този регламент, когато те са налични в значителни количества в дадена храна, без обаче това посочване да има задължителен характер.
- 31 Важно е обаче да се уточни, както отбелязва генералният адвокат в точки 32—34 от заключението си, че тази квалификация не означава, че витамините не могат същевременно да представляват съставки по смисъла на Регламент № 1169/2011.
- 32 Напротив, както следва от точка 25 от настоящото решение, понятието „съставка“ включва всяко вещество или съставна част, „използван[и]“ за производство или приготвяне на храна и „все още наличн[и]“ в крайния продукт, какъвто може да бъде случаят с даден витамин.
- 33 От това следва, че в хипотезата, в която в дадена храна е вложен витамин, той задължително трябва да бъде посочен в списъка на съставките, предвиден в член 9, параграф 1, буква б) и в член 18 от Регламент № 1169/2011. Той обаче не трябва да е задължително посочен и количествено определен в обявената хранителна стойност, посочена в член 9, параграф 1, буква л) и в член 30 от Регламента.
- 34 Що се отнася до въпроса под какво наименование такъв витамин трябва да се включи в списъка на съставките, който трябва да е посочен върху съответната храна, следва да се отбележи, че съгласно член 18, параграф 2 от Регламент № 1169/2011 съставките, които се съдържат в дадена храна, трябва да се обозначават с конкретното им наименование, когато е приложимо, в съответствие с правилата, предвидени в член 17 от Регламента.
- 35 В това отношение е важно да се отбележи, че член 17, параграф 1 от Регламент № 1169/2011 гласи, че под наименование на съставките следва да се разбира официалното наименование на съответната съставка или, при липса на такова наименование — нейното обичайно наименование или, ако не съществува обичайно наименование или обичайното наименование не се използва, се предоставя описателно наименование.

- 36 Сами по себе и при липсата на допълнителни уточнения в текста обаче нито позоваването на „конкретното наименование“, съдържащо се в член 18, параграф 2 от Регламент № 1169/2011, нито позоваванията на „официалното наименование“, на „обичайното наименование“ и на „описателното наименование“, съдържащи се в член 17, параграф 1 от Регламента, не позволяват да се определи наименованието, под което витамин, който е вложен в храна, произведена или предлагана на пазара в Съюза, трябва да бъде посочен в списъка на съставките на тази храна.
- 37 При тези обстоятелства в съответствие с постоянната практика на Съда тези разпоредби трябва да се тълкуват, като се вземе предвид не само техният текст, но и контекстът им и целите на правната уредба, от която те са част (решения от 7 юни 2005 г., VEMW и др., C-17/03, EU:C:2005:362, т. 41 и от 21 януари 2021 г., Германия/Eso Refining, C-471/18 P, EU:C:2021:48, т. 81).
- 38 В това отношение, що се отнася, на първо място, до контекста на разглежданите разпоредби, трябва да се отбележи, първо, че член 2, параграф 2 от Регламент № 1169/2011 определя съответно в букви н) и о) изразите „официално наименование“ и „обичайно наименование“, като уточнява, че първият от тях се отнася до „наименованието на храна, установено в приложимите за нея разпоредби на Съюза или, при липса на такива разпоредби на Съюза, наименованието, предвидено в закони, подзаконови и административни разпоредби, приложими в държавите членки, в които храната се продава“, а вторият — до „наименованието, което е прието за наименование на храната от потребителите в държавата членка, в която тази храна се продава, без необходимост от допълнително обяснение“.
- 39 Второ, в член 30, параграф 2, буква е) от Регламента и в част А, точка 1 от приложение XIII към него се прави позоваване на витамините, които могат да бъдат посочени и определени количествено в обявената хранителна стойност, предвидена в член 9, параграф 1, буква л), когато те са налични в значителни количества в храна, която е произведена или предлагана на пазара в Съюза. Както обаче подчертава генералният адвокат в точка 47 от своето заключение, в посоченото приложение XIII, част А, точка 1 въпросните витамини са изброени, като са обозначени с наименования като „витамин А“, „витамин D“ или „витамин Е“, без обаче да се предвижда, че тези наименования представляват официално наименование съгласно правото на Съюза.
- 40 Трето, нито в тези разпоредби, нито в която и да било друга разпоредба от Регламент № 1169/2011 тези витамини не се посочват под други наименования.
- 41 Четвърто, Регламент № 1925/2006, който сближава националните разпоредби относно влагането на витамини, минерали и някои други вещества в храните, предвижда в член 3, параграф 1, че „[е]динствено витамините и/или минералите, изброени в приложение I, и във формите, посочени в приложение II, могат да бъдат влагани в храните“. Както следва от първото от тези две приложения, наименованията на въпросните различни витамини съответстват на посочените в част А, точка 1 от приложение XIII към Регламент № 1169/2011, припомнени в точка 39 от настоящото решение, като следва да се отбележи обаче, че само витаминните форми, изрично изброени във второто от посочените приложения, могат да се влагат в храните, произведени или предлагани на пазара в Съюза.

- 42 Пето, Регламент № 1925/2006 обаче няма за цел да уреди етикетирането на хранителната стойност или, по-общо, информацията за потребителите относно наличието на витамини в тези храни, като, както ясно следва от член 7, параграф 3 от този регламент и както отбелязва генералният адвокат в точка 45 от заключението си, този въпрос продължава да се урежда изключително от Регламент № 1169/2011. Следователно изброените в приложение II към Регламент № 1925/2006 витаминни форми не могат да се считат за наименования, които се добавят към посочените в точка 39 от настоящото решение, особено след като в това приложение се уточнява, че става въпрос само за различни „форми“ на всеки от съответните витамини.
- 43 Ето защо от всички изложени по-горе разпоредби следва, че витамините, налични в значителни количества в произведените или предлагани на пазара в Съюза храни, са обозначени в Регламент № 1169/2011 с наименования „витамин А“, „витамин D“ или „витамин Е“ за целите на посочването им в обявената хранителна стойност, предвидена в член 9, параграф 1, буква л), в член 30 и в приложение XIII към Регламента.
- 44 За да се гарантира последователното тълкуване и прилагане на различните разпоредби от посочения регламент, следва да се приеме, че тези витамини би трябвало да се обозначават със същите наименования за целите на посочването им в списъка на съставките, предвиден в член 9, параграф 1, буква б) и в член 18 от посочения регламент.
- 45 На второ място, следва да се отбележи, че както следва от член 1, параграф 1 във връзка с член 3, параграф 1 от Регламент № 1169/2011, този регламент цели по-специално осигуряване на високо равнище на защита на потребителите във връзка с информацията за храните, при зачитане на различните им възприятия, като им предоставя основа, за да могат да направят информиран избор (вж. в този смисъл решение от 13 януари 2022 г., Tesco Stores CR, C-881/19, EU:C:2022:15, т. 43 и 44 и цитираната съдебна практика).
- 46 Тази цел намира израз по-специално в изискването, предвидено в член 7, параграф 2 от посочения регламент, предоставената на потребителите информация за храните, произведени или предлагани на пазара в Съюза, да бъде точна, ясна и лесноразбираема.
- 47 Само по себе си това изискване трябва да се преценява не само като се отчитат възможните различия във възприятията на потребителите, както е посочено в точка 45 от настоящото решение, но и като се вземе предвид средният потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, както следва от постоянната практика на Съда (решения от 16 юли 1998 г., Gut Springenheide и Tusky, C-210/96, EU:C:1998:369, т. 31 и от 10 септември 2009 г., Severi, C-446/07, EU:C:2009:530, т. 61).
- 48 Впрочем посочените цел и изискване са в подкрепа на тълкуването, възприето в точка 44 от настоящото решение. Всъщност фактът, че витамините се обозначават съгласувано и изключително с наименования като „витамин А“ или „витамин D“ в обявената хранителна стойност и в списъка на съставките, предвидени в Регламент № 1169/2011, може да осигури точна, ясна и лесноразбираема информация за средния потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен.
- 49 Обратно, използването само на тези наименования в обявената хранителна стойност и същевременното добавяне към тях на съответните витаминни форми, изброени в приложение II към Регламент № 1925/2006, като например „ретирил ацетат“ или „холекалциферол“ за целите на включването им в списъка на съставките, би създадо

опасност, тъй като повечето от тези витаминни форми са трудно разбираеми и слабо известни на широката общественост, тази информация да стане по-сложна, по-техническа и съответно да е в по-малка степен ясна и лесноразбираема за средния потребител.

- 50 По изложените съображения на поставения въпрос следва да се отговори, че като се има предвид по-специално член 18, параграф 2 от Регламент № 1169/2011, посоченият регламент трябва да се тълкува в смисъл, че в хипотезата, в която в дадена храна е вложен витамин, списъкът на съставките на тази храна не трябва да включва освен посочването на наименованието на този витамин и посочването на използваната витаминна форма.

По съдебните разноски

- 51 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (седми състав) реши:

Като се има предвид по-специално член 18, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията, посоченият регламент трябва да се тълкува в смисъл, че в хипотезата, в която в дадена храна е вложен витамин, списъкът на съставките на тази храна не трябва да включва освен посочването на наименованието на този витамин и посочването на използваната витаминна форма.

Подписи